

Poemas mollados

Juanjo Carracedo

Poética do tempo detido

Non hai tempo xa de metáforas baldeiras...
Tras tanto pasado inesgotable
o fondo da aldea cheira a tempo morto,
tras tantos presentes que non dan chegado
o fondo da aldea é unha historia intocable,
tras tantas horas de futuro inmóbil
o fondo da aldea encheuse de noites
e a poesía encheuse de mortos
e de cómodas lendas pra non saírmos do berce...
e hoxe anda a berrar a poesía entre os carballos
de máis,
hoxe escóitanse chegar mundos alleos
pra ceibala
e botala enriba dos camiños a caldeiros
ata que afoguen nas pozas novas
os cantos de medos e os entroidos de morriña
e as metáforas se enchan de reloxos suarentos.

Daquela

Daquela mirei cara ao monte
e o monte non era
o monte da escola.
E calei.
Mirei daquela as vacas
e as vacas non daban o leite da escola.

E calei.
E tirei da miseria
esmolas para ir medrando
lonxe de todo,
calado,
quedo,...
Do fondo da aldea
vexo hoxe
sen escola
monte e vacas
que en min medraron...

Fuxir

Labrar versos cos ollos dun pai calado,
labrar ventos coas pedras espetadas nas bocas,
labrar cabalos nas cuncas dun leiteño quente,
para irmos fuxindo
adrede.

Os mares

Os mares de Homero
encheron as corredoiras de medos,
encheron as leiras de portos,
encheron os montes de ollos,
enchéronme as mans de remos.

Contexto

Entre os piñeiros da Dehesa de la Villa
e os rebolos das Barxas
cabe a literatura grega
enteira
e mais ti.